

Rigsdagen foranledigede da, at den Minister, som ogsaa nu er Minister, tog Sagen under Behandling, idet man opfordrede ham til at sørge for, at der skete et Forsøg paa at skaffe en anden Fordeling af Indtægterne. Ministeren førte da disse Forhandlinger. Jeg kan ikke berette om, hvorledes de ere førte, jeg anser mig nemlig ikke for berettiget dertil. Vi have for et Par Aar siden i Finantsudvalget modtaget en omstændelig og udførlig Beretning om disse Forhandlinger, men den er meddelt i Fortrolighed, og jeg er derfor ikke berettiget til nu at komme ind derpaa. Jeg skal heller ikke komme ind paa, hvad der efter min Mening kunde og burde være naaet, eller paa overhovedet at kritisere vore Delegeredes eller den høitærede Ministers Holdning i denne Sag; jeg skal kun sige, at Resultatet af denne Forhandling var en komplet Fiasko for os. Og for at vise dette behøver jeg ikke at aabenbare nogenjomhelst Hemmelighed, jeg skal blot henvise til, hvorledes Stillingen nu er efter denne Forhandling, der blev ført for at skaffe et bedre økonomisk Resultat tilveie. Det er nemlig det, at vi have mistet den Eneret eller faktiske Ene-Udøvelse af Farten mellem Korsør og Kiel, som vi tidligere havde, idet der nu er sat tyske Skibe i Fart der i Konkurrence med de danske. Nu drive altsaa begge Stater Kiel—Korsør-routen, hver med sine Skibe, medens den oprindelig kun skulde foregaa med danske. Der findes nu her med Hensyn til Fordelingen af Udgifter og Indtægter en Lakune, som jeg ikke er i Stand til selv at udfylde, og jeg kan derfor ikke have nogen Dom om, hvorvidt vi ere stillede lettere eller bedre eller ligesaa slet, som dengang vi fik sat disse Forhandlinger igang. Udgifterne til Anskaffelse af Materiel og Vedligeholdelsen af Driften osv. afholdes af hver Stat for sig — derom er der ingen Tvivl — her er altsaa det samme Forhold, som inden Konventionen blev sluttet. Jeg tror heller ikke at tage fejl, naar jeg siger, at Indtægterne af Persontransporten tilkomme hver Stat for sig. Derved er der nu ikke vundet Noget, thi ganske vist ere de tyske Skibe mindre end vore, men de besørge Dagsfarten og vi Natfarten, og derved vinde de maaske noget Mere, idet Natfarten kræver større Udgifter. (Dinesen: Tværtimod!) Ja, det er jo muligt, at det ikke forholder sig saa, men selv om man statistisk kunde vise, at de tyske Skibe nu besørge færre Passagerer om Dagen end vi om Natten, saa er det Noget, som man paa ingen Maade kan være vis paa, vil være ved i Fremtiden, thi ved en saadan Reiseroute gjør naturligvis den samme Magt sig gjældende som ved alt Be-

staaende. Der udvikler sig en Tradition, ifølge hvilken Folk blive ved at bære sig ad paa en vis bestemt Maade; altsaa, her benytte de det samme Skib og gaa over om Natten, fordi de ere vantede dertil, men efterhaanden kan denne Tradition slaa om, saa at Folk kunne blive vantede til at reise om Dagen, og jeg tror ikke, at der er nogenjomhelst Garanti for, at vore større Skibe skulde beholde de fleste Passagerer, idet jeg netop frygter for, at man mere og mere vil foretrække at reise om Dagen, og det er jo givet, at de mindre Skibe kunne tage mange flere Passagerer om Dagen, fordi de saa ikke behøve at skaffe Plads til Underrum. Altsaa, med Hensyn til Persontrafikken tror jeg ikke, at der er vundet Noget, og navnlig naar man husker paa, at vore Skibes Anlægsplads i Kiel er meget ugunstigere for Passagererne end de Tyskes, idet disse lægge an lige ved Jernbanegaarden, saa at Folk kunne gaa fra Dampskibet lige ind i Ventesalen. Vore Skibe lægge an paa et Sted langt nede i Byen, saa at Folk ikke kunne komme bekvemt til eller fra dem uden i Droske og ialtfald maa lade deres Tøi fjøre og i daarligt Veir udsætte sig for Ubehageligheder. Om Grunden til, at vi vedblivende have denne Anlægsplads, er den, at vi altid have haft den, og at, naar vi engang ere paa et Sted, blive vi liggende der, om saa hele Verden gaar bort derfra, eller om det mulig beror paa vore Skibes større Dybtgaaende, skal jeg ikke kunne sige; Faktum er, at Pladsen er uheldig, og at den med Tiden vil medføre Tab for os, navnlig med Hensyn til Persontrafikken, og Fordel for de tyske Skibe, der som sagt have en langt gunstigere Anlægsplads. Altsaa, selv om det kan oplyses, at Personbefordringen med de danske Skibe er større end med de tyske, kan der dog ikke bygges noget Sikker derpaa. Hvad Godstrafikken angaar, maa jeg bemærke, at med Hensyn til denne fjender jeg ikke Reglerne for Indtægternes Fordeling. Man siger — det er kun et Rygte, jeg giver det ikke ud for Mere, og jeg stiller det hen som Noget, der maa blive Gjenstand for Oplysning — at det, der kommer ind ved Godstrafikken, fordeles lige imellem de to Staters Skibe. Hvis det er Tilfældet, vil det være en ganske overordentlig stor Tilbagegang for os, thi det er jo utvivlsomt, at af Guds kunne de tyske Skibe ikke føre Mere end en Fjerdedel af, hvad vore Skibe kunne tage. Men, som sagt, jeg veed ikke, om Rygtet er sandt. Skulde det være saa, at Godstrafikens Indtægter deles lige, er det en stor Forfordeling for os, men er det ikke Tilfældet, bliver Forholdet i hvert Tilfælde det, at Tilstanden nu paa